

Godišnja pretplata Din 30.
 Za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:
 Šibenik, sv. Martina.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
 Sveć. Joso Felicinović
 Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
 (Braća Matačić pk. Petra)
 Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Katolička Akcija

Što je Katolička Akcija? Kat. Akcija je sudjelovanje organiziranih svjetovnjaka u apostolatu za spasenje duša. Kat. Akcija je nad svakom političkom strankom i nad svakom politikom, jer joj je cilj proširenje Kristovog kraljevstva na zemlji.

Neki su protivnici Kat. Akcije samo zato, jer ne poznaju njezine visoke i plemenite ciljeve.

Kat. Akcija je dakle, sudjelovanje organiziranih svjetovnjaka... Ako ikada, a ono danas, Crkva treba, kako lijepo veli sv. Otac, ne deklamatora, već ljudi djela. Ljudi rada. I katolici koji žive po naukama sv. vjere, koji dobro poznaju katol. nauku odlučni su u svom apostolatu, pod vodstvom biskupa i nastoje oko spasenja svojih bližnjih.

Potrebne su organizacije, jer pojedinci mogu malo, a s organizacijom je mnogo lakše provoditi u djelo ovakav apostolski rad. Pape, biskupi i župnici su oni koji upravljaju s Kat. Akcijom. Naš Otkupitelj Isus-Krist, kad je osnovao Crkvu, predao je Apostolima i njihovim nasljednicima upravu Crkve i spas duše. Katol. Akcija će zaista biti uspješna, samo ako svjetovnjaci rade pod vodstvom svog biskupa. Cilj je dakle, Katol. Akcije onaj

isti što ga ima i katol. Crkva: proširenje kraljevstva Božjega na zemlji. Pijo X., kad je preuzeo Petrovu stolicu, uzeo je kao lozinku: „sve obnoviti u Kristu“. Danas se osjeća velika nestašica svećenstva. Tko će nadomjestiti njihov rad u toj obnovi u Kristu? Upravo vjernici. Oni i ti! Nije nas uzalud sv. Petar nazvao: „kraljevsko svećenstvo“. Svi smo mi svećenici u duhovnom pogledu.

Tko radi u Kat. Akciji, mora ponajprije sam seba posvetiti i da može korisno djelovati oko obnove jednog pojedinca i obitelji.

Polje rada Katol. Akcije je neograničeno. Ne isključuje ništa što pripada božanskom poslanstvu Crkve. Sv. Otac Pijo XI. u svom pismu „Quae nobis“ izričito nam govori da Katol. Akcija obuhvaća čitava čovjeka u njegovom privatnom i javnom životu; daje mu vjerski i građanski odgoj. Uređuje njegove odnose do prirode, čovjeka i do Boga.

Eto: Katol. Akcija je apostolat dobra u svim smjerovima. Bori se za natanje posvećenje, na umni, prosvetli, obiteljski, karitativni, ćudoredni, ekonomski i socijalni napredak u duhu Evanđelja. I radi toga dnevno molimo: „Oče naš... dođi kraljevstvo tvoje!“

Dr Zarnik o „framazonima“

Plakati s velikim crnim upitom: „Da li čovjek produkt nasljedstva ili okoline?“ — preispunili su, 2. III. ove godine, dvoranu kina „Tesla“ znati željom publikom. — Pošao sam tamo i ja, jer me je zanimala tema i govornik.

Dr Zarnik je svenčički profesor u Zagrebu. Stručnjak u biologiji. Kulturni radnik, poznati predavač itd.

Mislim (misliti je uza sve kromozome ipak slobodno!) da su ti tituli i privukli onoliko svijeta.

Pa pustimo to. Glavno je ovo:

Zarnik je govorio sat i po. Govorio je o kunićima i kravama, o bilin-

stvu, životinjstvu i čovječanstvu, a najviše o kromozomima.

Što su to kromozomi?

Mnogi su one večeri prvi puta čuli za tu riječ, ali gospodin prof. nam je odmah razložio da je to grčka, stručna riječ za neka posebna tjelešca u čovjekovom spolnom sjemenju. — I u tim tjelešcima, kromozomima, dr Zarnik pronalazi zametke i klice svih naših tjelesnih i duševnih sposobnosti.

Ti kromozomi su sudjelovali kod našeg začeca, s njima se radamo i s njima živimo.

Zašto se ljudi međusobno razlikuju tjelesnim obličjem i duševnim sposob-

nostima? — Jer u sebi nose različite kromozome!

Čovjek ima u svom sjemenju bezbroj raznovrsnih kromozoma. I kad bi bilo moguće da pojedini čovjek rodi više djece negoli ima u sebi tih raznovrsnih kromozoma, dogodilo bi se da bi se radala potpuno slična djeca. Ne samo slična po stasu nego i po znanju i čuvstvenosti i naklonostima. Po dobroti i po zločinu!

Ali što ne može čovjek. učiniti je priroda. Ona nam daje takve uzorke sličnosti u svojim jednojčanim blizancima.

Dr Zarnik je stručnjak biolog. Zato mu nitko ne će osporavati pravo da proučava i govori o tjelešcima, jajščima i embrionima. Ali u ime svog stručnjaštva nije mogao — i nije smio stvarati onakve zukičke, koje je nestručnjački i zasukanio iznio pred nas.

Reče, da čovjek tri četvrtine sebe, tri četvrtine svoga jastva vuče iz nasljedstva, a tek jednu četvrtinu mu daje uzgoj i okoline. Iako se nitko, tko i malo pozna sebe i ljude, ne može složiti s tom neeksperimentalnom tvrdnjom, prelazim preko toga.

Vrhunac, a u isti mah i fiasko, predavanja bio je u konstataciji: „Zločinci su zato zločinci, jer su postali od posebnih kromozoma, koji su već u sebi sadržavali one zločinačke sposobnosti“.

Mi znamo za patološke tipove, za t. z. rođene zločince. Ali dr Zarnik nije predavao o abnormalnim, patološkim pojavama nego o običnim ljudima, kao što su bili, bar većinom, oni koji su ga onda slušali.

Recimo da dr Zarnik ima pravo. Ali onda budimo dosljedni i zaključimo ovako: Svi smo mi postali od kromozoma koji su već početku u sebi skrivali naše današnje sposobnosti. On je lud, jer je postao od „ludih“ kromozoma; ti si pametan, jer su tvoji kromozoni bili „pametni“!

Zašto ja volim jesti blitvu i kupus, a ti meso i šunku? Zašto onaj mladić radije nosi cipele Peko, a drugi Bata? Zašto se dotična gospođica striže à la

gerçon, a njezina drugarica na bubikolf?

Samo zato, jer imaju takve kromozome! I na koncu: er Zarnik je onaj dan došao u Šibenik, a nije ostao na Perkoviću, i mi smo pošli u kino „Teala“, a nismo ostali kod kuće samo radi naših posebnih kromozoma! Plakati su bili podražaj na koji su naši kromozomi morali odgovoriti odazivom.

Čajte još i ovu: Ja ne pišem ove retko zato da pobijam izjave gosp. predavača. Pišem ovo i ovako, jer su moji kromozomi ovakvi a ne drukčiji!

Dr Zarnik je determinista i materijalista. Zato mu je čovjek stroj koji djeluje i radi prema tome kakva vrsta benzina pokreće njegove šarafe, viljke i zupce. Čovjek, taj mislilac, genij, umjetnik, samo mu je rezultanta nerasumnih fizikalno-kemijskih procesa.

Sve bi se to moglo razumjeti i oprostiti, dok bi on to iznašao kao svoje privatno mišljenje. Ali on nam je udio svoja naklapanja kao naj veću objektivnost, osnovanu na nepobitnim eksperimentima. Reče: „To vam je dokazano, i to vam je tako usprkos svih crnih i crvenih dogma!“

Baš se je tim usklikom priznao za dogmatika! Jer svaka „crna dogma“ ima za se više racionalnih dokaza nego njegov determinizam kromozonskih mehanizama. Prof Zarnik para-

dira s teorijama J. Langea o jednodvajčanim blizancima i o razvoju njihove ličnosti. Ali mi, koji nismo stručnjaci, znamo, da su istraživanja (dakle eksperimenti!) mnogih biologa i liječnika, kao što su Gasell, Newman, Thomson, Tottig, pokazala da čitav taj materijal nije toliko kritičan e bi se mogao i malo generalizirati.

U koliko se ta može govoriti o nekoj determiniranosti, moramo se ograničiti samo na biološku konstituciju i na iznimne patološke pojave.

Nekoć se je i Zarnikov ljubimac, E. Haeckel, na temelju „eksperimenata“ borio za svoje rezultate u absolutnoj evoluciji. Poslije je znanost pokazala da su njegovi eksperimenti bili falsifikati, naklapanja i fantazijske želje.

Tog istog Haeckela se je poslije stidio jedan Paulsen i napisao: „Poramenio sam od stida čitajući ovu knjigu“ (misli: Tajne svijeta).

— Znamo da Wandt nije priznavao besmrtnost duše, jer je, tobože, nespojiva s psihološkim iskustvom. A danas upravo Wandtova eksperimentalna psihološka škola (Bühler, Külpe, Meumann, Narcis Ach) utvrđuje da u nama postoje takvi duševni događaji s kojima nisu u nikakvoj vezi osjetilno organske funkcije.

U ime eksperimenata se je borio i Haeckel i Wandt — pa i Zarnik! ...

Neka g. Zarnik eksperimentira! Ali

mi smo samima sebi najočitiiji eksperimenat. Kao djeca smo potpuno (ne samo jednu četvrtinu!) drukčije osjećali, čuvstvovali i mislili nego kao mladići. I kao sterci ćemo, opet, drukčije osjećati i misliti nego kao mladići. — A sve to ne bi bilo moguće, kad bi bila istinita Zarnikova bajka o preodređenosti kromozoma!

Dr. Zarnik je i u Zagrebu održao isto predavanje. Ali tamo nije govorio u determinističkom duhu, niti je spominjao „crne i crvene dogme“.

Gosp. Zarniče, to već nije znanost to su demagoški izleti u provinciju!

Kad niste mogli Zagrepčanima soliti pamet mislili ste da ćete to uspjeli u Šibeniku! Jer, inače, ne biste drukčije govorili u Zagrebu, a drukčije u Šibeniku.

— „Znanost i tehnika su mnogo unaprijedile naše znanje i podigle našu moć, ali nam je srce pri tom osialo prazno... Počinjemo uviđati, da činjenice, s kojima znanost operira, nisu prvotne stvari, a niti posljednje. Osjećamo potrebu, da razjasnimo smisao činjenica i da odredimo njihovu vrijednost.“ (Filozof Jeruzalem).

Kad sam pripovijedao nekom starijem čovjeku o Zarnikovim kromozomima, uz posmjeh mi reče: „To nisu kromozomi nego framazoni“.

— Nije pogriješio! Ig.

CRKVA I BARBARI

II. DRUGA SLIKA — CIVILIZATORNI RAD CRKVE.

Dugotrajno i ogromno bilo je djelovanje katoličke Crkve, da svlada, ublaži i obrati barbare. Guizot, koji inače nije imao baš velike simpatije za Crkvu, priznaje da je velika zasluga Crkve u civilizaciji barbara i da je veoma koristila prisutnost tog moralnog upliva u doba, kada je jedina materijalna moć gospodarila svijetom. Da nije postojala katolička Crkva, cijeli bi svijet bio predan na milost brutalne sile. Ona je jedina vršila moralnu vlast. Posebnu pažnju zaslužuju ove tri točke:

Crkva je često išla ususret barbarima. Kad bi se približavali okrutni osvajatelji, svi su bježali. Jedini su biskupi i svećenici čekali s nevidjenom hrabrošću. Sveti Eusebije spasio je grad Tulozu, sveti Vuk i sv. German su odbili Saksone iz Bretanje. Sveti Aurel i sv. Nikosije dali su svoj život na obranu stada, sv. Euzan je spasio Orleans, sv. Geminijan, biskup Modene, išao je ususret Atili, a kad mu ovaj reče: „Zar Ti ne znaš, da sam ja Atila, bič Božji?“ Odgovori mu: „A ja sam Geminijan, sluga Božji!“ Divljak, začuđen nad smljelošću biskupa, poštedi grad. Biskupi su bili jedini branitelji naroda i gradova, oni su vršili ugovore mira i predaje. Tako su se barbari naučili pripozna-

vati u biskupima, iako razorazanim moralni auktorktet, i počeli su se pokoravati.

Crkva je obratila barbare. Oni su bili kao komad neotesanog mramora, oko kojeg treba da se dugo radi čekićem i turpijom, dok se izradi kip. Tako se Crkva odmah dala na posao propovijedanjem, otvaranjem škola, veličanstvenom liturgijom, provode svoje spasonosno djelo odgajajući svijest i obrazujući ove svjetske barbare.

U starom vijeku Crkva je našla naprednu materijalnu kulturu i prosvjetu. Zadaća Crkve je bila samo ta, da sačuva što je dobro i od njih odstrani pogansku korupciju. Poslije strahovitih pustošenja barbara Crkva je morala sama da stvara civilizaciju, da odgaja, da podučiti i prosvjetiti same barbare. Učila ih je, najviše preko monaha, poljodjelstvu znanosti, umjetnosti itd. Crkva je predvodila novu organizaciju država, koje su zato i dobile kršćanski smjer. Kako je Crkva odgajala pojedince i te nove narode, uništili su plemeniti kršćanski osjećaji u svaku granu privatnog i javnog života. Tako katol. Crkva s rimskim Papama postane vodič i učiteljica naroda koji su se oko nje sakupljali, stvarajući veliku obitelj zadojenu istim kršćanskim idealima.

Crkva je to postigla, malo po malo, govoreći i propovijedajući onim okrutnim, lukavim, ponosnim i putentim

† Dr Ivo Marčelić

U Zadru je, 6. ov. mj., iza kratke bolesti, preminuo bivši ravnatelj zadržanske bolnice dr Ivo Marčelić. Cijenjen kao liječnik bio je uzoran suprug i otac, čovjek značaja, pravi rodoljub i veliko zlatno srce. Kao liječniku mu je bi svaki pacijent jednak, bio on gospodin ili siromah.

Bio je i praktičan katolik. Nije bilo nedjelje u koju nebi rano u zoru, prije nego je pošlo za svojim liječničkim poslovima, slušao sv. Misu u crkvi oo. Franjevaca u Zadru, a zadnje vrijeme u crkvi sv. Marije. Kad je mogao, išao je češće i u sedmici. Da se nebi izgubila duša kojeg njegovog pacijenta, znao je na vrijeme upozoriti nkućane, da pozovu bolesnika svećenika; dapače je znao, u potrebi, i brzojaviti za to. U teškim slučajevima po danu i po noći znao je sam da ide po svećenika.

Prje teških operacija preporučivao je slučaj dobrim dušama, a i sam se je molio za uspjeh. Najvećom odlučnošću je tjerao iz ambulante one koje su mu dolazile za „indikaciju“.

Bio je posinovičen član reda sv. Frane, uživajući sve duhovne blagodati franjevaca. Sv. Otac Pio X. ga je još god. 1909. odlikovao redom „Pro Ecclesia et Pontifice“. Kako je

bi popularan liječnik u cijeloj sjev. Dalmaciji, Zadar, a osobito rodno mu mjesto Preko, duboko osjećaju njegov gubitak. U Prekomu, kao i u Zadru, priredili su mu lijepi sprovod. Zastupani su bile, između ostalih vlasti. Gosp. Ban, naš preuzv. biskup i Liječnička Komora, te 20 svećenika. Nad otvorenim grobom oprostilo se od njega 6 govornika.

Neka počiva mirno u Gospodinu! Dobroj obitelji naše duboko i iskreno saučestuje.

Zahvala sv. Oca Pape na pozdrav sa zbarske priredbe

Na telegrafski pozdrav Sv. Oca sa velike Papinske priredbe u Zagrebačkom Zboru stigao je preko Apostolske Nuncijature u Beogradu odgovor na preč. g. Dra Milana Beluhana, duhovnika V. K. B. s, koji glasi: Presvjetli i preč. gospodine! Primio sam brzojavni pozdrav, u kom si mi u ime katolika slobodnog i kraljevskog grada Zagreba, koji su, predvođeni crkvenim društvom Križara, slavili obljetnicu krunisanja sv. Oca Pape Pija XI. u najvećoj dvorani grada, iskazao izraze čestitke i sinovske oduševljenosti prema Apostolskoj Stolici. Sv. Otac se veseli djeđovskoj i trajnoj vjernosti i ljubavi svojih sinova, zahvaljuje, te uz saziv svih nebeskih darova Tebi, Križarimo, građanima i

građani šalje Apostolski Blagoslov. Molit za mene, koji ostajem u Kristu Ti najodaniji: *Hermenegildo Pellegrinetti* Apostolski nuncij.

Križarski barjak

Preporučujemo vođama križarskih bratstava da svi članovi(ce) nauče ovu lijepu križarsku himnu i neka je pjevaju u crkvi i na sastancima po melodiji bivše orlovske himne: Križarski barjak neka se vija, Našom domsjom s kraja na kraj, Neka zadržu paklene sile, Neka odjekne dušmana vaj.

Križarski rod u sveti boj stupa
Modernog ljudstva liječiti bol,
Božjemu Srcu povratiti srca
Vjek što ih zove i ljubi tol.
(pripjev) *U sjeni Križa u krilu Crkve*
Pod vodstvom Papa, svećen-
stva svog
Križarska mladost živjeti želi
Svakim Hrvatom da vlada Bog.

Djedovi ko što nekad su bili
Za kst naš časni, dragi nam dom
Tako će Križar pun sveta žara
Borit se za njih mišicom svom.

Srcem i dušom osjećat s Crkvom
Opet da dođu stara vremena
Hrvat da bude posinak Tvoj
Molit i radit za narod svoj.
U sjeni Križa i t. d.

barbarima o nauči Razapetog Krista, o krštenju i pokoru što obnavljaju dušu, o krizmi koja krijepl, o Euharistiji što hrabri. Crkva ih odgaja primjerom molitve, rada i kršćanskog života tisuće i tisuće samostanaca (osobito Benediktinaca), ona za njih stvara zakone, zabrane, naredbe, a ovi divljaci slušaju, skrušuju se, ponižuju se. I naskoro daju izvanredne dokaze: žive vjere, poniznog i čistog života. Barbari su se na osobiti način divili djelima kršćanskog milosrđa koja su u ono doba izvanredno cvala. Tko bi izbrojio ogromna milosrdna djela što su ih uz najveće žrtve izvršili brojni biskupi, kao što n. pr. Papa sv. Dioniz, sv. Grgur Veliki, sv. Ambroz u Milanu, sv. Augustin u Iponi i t. d. da otkupe robove i ratne zarobljenike. Brojni su bili svetovnjaci koji su dali sav svoj imetak na korist siromaha, kao što n. pr. sv. Pavlin iz Nole, Paola, Melanija junior; ovo je zlatno doba osnutka karitativnih institucija kao što su bolnice, orfanotrofi, nahodišta, hospiciji za starce i nemoćne. Sv. Bazilij Veliki sagradio je u Cezareji toliko dobrotvornih zavoda, da ju je Grgur Nazijanski prozvao „Novi grad“.

Kad su prestala mučeništva, a država počela da štuje Crkvu, mnogi su poprimili kršćanstvo, ali su u duši ostali pogani i sablažnjivali iskrene vjernike svojim slabim životom. Tada je Crkva preko Papa i biskupe počela kaž-

njavati te prekršitelje Božjih i crkvenih zakona. — Crkvena disciplina za pokoru zločinaca bila je veoma odgojna. Za najtežu kaznu se je smatrala ekskomunikacija ili isključenje iz Crkve. Javni pokornici provalili su asketski život, nosili posebno odijelo te su živili odijeljeni od svijeta. Njih bi nadzirao u svakoj biskupiji posebni zato određeni svećenik.

Tako bi na primjer ubojica ostao 40 dana odijeljen od vjernika, morao bi hodati bos, a jedina mu je hrana bila krab i so. Zatim je morao postiti kroz tri godine i nikad više nije smio nositi oružje uza se. Kroz 4 godine bi postio tri puta po 40 dana i tek koncem sedme godine bio bi izmiren s Crkvom. Svećenik je djelomično postio s pokornikom da mu olakša vršenje te kazne. Sedam godina pokore morali su vršiti preljubnici i oni, koji bi se krivo zakleli; tri godine tko bi okrao slobodnog čovjeka. Tako zaslugom Crkve malo po malo mjesto načele brutalne sile nadošla su načela moralne sile i previce. Barbar je počeo cijeniti život i svetost tuđeg života, oplemenio se osjećaj prema ženi, dijete je postalo posvećeno, robu bi priznato ljudsko dostojanstvo i nastade jaki pokret za njihovo oslobođenje. Svećenstvo, monasi i dobre žene zajedno su radili polagano, ali neprestano oko obraćenja barbara.

Nova katolička župa u Srbiji

Beogradski nadbiskup Rodić posvetio je u Kraljevu novu katoličku crkvu u čast sv. Mihovila Arhanđela. Tu je ustanovljena i nova župa, koja obuhvaća predio od Stalaca do Užica. Prvim župnikom imenovan je o. Kruno Misilo.

Naši dopisi

PRVIĆ-LUKA, 5. III. 1934.

Proslava sv. Godine i drugo.

Naša župa se je pripravila na proslavu sv. godine posebnom trodnevničom. Sva tri dana je propovijedao pošt. o. Vladislav Brusić gvardijan u Krapnju. Narod je dolazio u velikom broju, i veći dio pristupio je sv. sakramentima. Zadnji dan trodnevnice, na 4 ožujka, zaključila se je ova lijeпа proslava procesijom do male crkve, u kojoj se je nosilo krasno raspelo i znakovi muke, a pjevali su se pokornički psalmi i pjesme o mucu Isusovoj. Kruna svega je bila posveta Srcu Isusovu.

— U našoj školi bila je tabla, na kojoj je bio napisan kršćanski pozdrav: „Hvaljen Isus“. Iznenadno je neka ruka odatranila tu tablu. Molimo školske vlasti da izvide komu smeta ime Isusovo, i da ga opet postave na staro mjesto, jer je to nešto što mnogo znači.

BENKOVAC, 12. III. 1934.

Proslava sv. godine.

Benkovac sa okolnim župama će najsvetčanije proslaviti 1900 godišnjicu Otkupljenja. Dne 15, 16 i 17 će biti ispovijed za školsku djecu, te roditelje, vjernike, vojsku, žandare i finance. Naveče „Križni put“ i propovijedi koji će održati župnik vlč. Don J. Jurišić i franjevci O. Dominik Salenta i O. Šimun Mendjušić. U nedjelju 18 o. mj. u jutro doći će vjernici okolišnih sela sa svojim dušobrižnicima.

U 9 sati doček Preuzv. biskupa Dr Jerolima Milete na ulici pred crkvom; zatim propovijed vlč. Don M. Magaša: „O ljubavi, vjernosti i poslušnosti vjernika prema sv. Pcu Papi“. Svečana sv. Misa preko koje govori vlč. Don Jure Palčić: „Katolik na djelu“. Iza sv. Mise slijedi svečana procesija kroz mjesto, s Presvetim, koju vodi Preuzv. Biskup.

Poslije procesije govori Preuzv. dr

Mileta; zatim slijedi klanjanje pred izloženim Svetotajstvom do 6 s. na vočer.

Ovom prigodom će benkovački katolici s katolicima okolišnih sela svima dokazati, da Jesu i ostaju navijek vjerni, odani, i pošlušni sinovi svoje svete rimokatolčke i apostolske crkve i Namjesnika Kristova sv. Oca Pape.

Iz katoličkoga Šibenika

PROSLAVA JUBILEJA 1900 SMRTI KRISTOVE U VRPOLJCU. Varoški dekanat odlučio je da zajednički proslavi jubilej smrti Kristove u Vrpolju, u svetištu drage Gospe. Masa svijeta od nekoliko hiljada išla je iz svih mjesta u procesijama s križem na čelu. Krasno je bio prizor one divne vjere i ljubavi naspram dragoj Gospi, koja je žrtvovala Sina svoga za nas. Pjevanje „Puna tuge“ s „križnim putem“ započela je svečanost, na koju je došao i naš preuzv. biskup dr J. Mileta. Svečanu sv. Misu pjevao je velič. dekan o. f. Pave Silov, a poslije se je razvila teoforična procesija, koju je vodio preuzvišeni. Poslije procesije držao je zanosni govor preuzv. biskup, čija očinska riječ pedala je kao melem na srca vjernog puka. Cijela svečanost bila je manifestacija prave, žive vjere i sinovske pobožnosti napram Majci Mučenici, dobročiniteljici naroda.

BLAGDAN SV. JOSIPA. Zaručnika Bl. Dj. M. svetkovati će se u crkvi sv. Frane ovim rasporedom: u jutro u 5 sati pjevanje „Lekcija“ o svetovom životu sa „Tebe Boga hvalimo“. U 6 sati svečana sv. Misa na Svečvom oltaru. Od 7 s. do 9 30 s. slijede redom tihe sv. Mise. U 10 30 s. svečana sveta Misa sa asistencijom. — Poslije podne u 5 s. prigodni govor o sv. Josipu. Zatim blagoslov s Presvetim i ljubljenje sv. Moći uz pjevanje Josipove pjesme: „Josipa Svetoga“.

DUHOVNE VJEŽBE. Nakon tečaja duhovnih vježbi za žene, djevojke i za muševce došli su sada na red mladići. Uspjeh ovih duh. vježba je bio izvanredan; crkva sv. Lovre je bila uvijek dupkom puna. Prisustvovalo je oko 400 žena; 6 700 djevojaka i 3 400 katol. muševa. Dao Bog da u svim srcima ostanu duboko usađene vježbe istine i da po njima usmjera svoj život.

Javna zahvala

Prig. dom smrti moga brata

MARKA

primih mnogo zalovanja i sačešća. Svakome pojedinačne nemoguće mi je zahvaliti. Zato se ovim putem svima, koji su mi se usmeno ili pismeno sažalili od srca zahvaljujem. Zahvaljujem prečarnoj braći svećenicima koji su izrekli svete mise i onima koji su svete mise čeli izgovoriti za upokoj njegove duše; naposljetku svima onima koji su njegove posmrtno ostanke dopratili do groba. Svima ponovna hvala i od Boga plata!

Šibenik, 8. 3. 1934.

Don Jere Anić u ime obitelji.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

KUĆA
UTEM
GOD.
1861

**ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA**

proizvađa

Jedino

R. VLAHOV

ŠIBENIK

Od 15. XI. prodajemo uz
nevjerojatno snižene cijene.
Dodite i uvjerite se.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prema želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.